DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. Nr. 10. Pińczów, dnia 20. października 1916.

SPRAWY OGÓLNE.

221.

Najwyższe odznaczenia.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył najmiłościwiej udzielić:

C. k. Radcy sądowemu Zdzisławowi Rodzynkiewiczowi, przewodniczącemu Sądu obwodowego w Pińczowie, w uznaniu znakomitej służby w szczególnem użyciu: Krzyż kawalerski Orderu Franciszka Józefa na wstędze Wojskowego Krzyża zasługi.

C. i k. Kapitanowi 13 p. p. Ulrykowi Fričowi, obecnie przy Komendzie obwodowej w Pińczowie, w uznaniu walecznego zachowania się przed nieprzyjacielem: Wojskowy Krzyż zasługi III klasy z dekoracyą wojenną.

C. k. Starszemu Lekarzowi weterynaryjnemu Bronisławowi Mendlowskiemu przy Komendzie Legionów polskich, obecnie przy Komendzie obwodowej w Pińczowie, w uznaniu znakomitej służby przed nieprzyjacielem: Złoty Krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności.

222.

Ofiary.

Dla uświetnienia dnia Imienin Jego Cesarskiej Mości Cesarza i Króla Franciszka Józefa I. przekazał c. i k. Komendant obwodu Komitetowi ratunkowemu obwodowemu na cele dobroczynne następujące kwoty:

1)	dla biednych miasta Pińczowa bez różnicy wyznania . , .	Koron 1000 —
2)	„ „ „ Działoszyc „ „ „ . . .	„ 500 —
3)	„ „ w obrębie obwodu „ „ „ . . .	„ 1500 —
4)	na herbaciarnię biednych w Pińczowie . , . . .	„ 500 —
5)	dla ochronki dziecięcej w Pińczowie	„ 500 —
6)	„ „ „ w Kazimierzy małej	„ 500 —
7)	„ „ „ w Dalechowicach	„ 500 —

Z okazyi świąt żydowskich ofiarował Komendant obwodu 500 Koron z funduszu ubogich dla biednej ludności izraelickiej w Pińczowie.

Ochotniczej straży ogniowej w Pińczowie na naprawę i sprawienie nowych przyrządów do gaszenia ognia wyasygnował Komendant obwodu z funduszu ubogich kwotę 1000 Koron.

223.

Pomoc doraźna.

C. i k. Komendant obwodu rozdał tytułem zapomogi:

pośród pogorzelców wsi Kije , , , , ,	3000 Koron
„ „ „ Górki , , , , ,	4000 „
„ „ osady Skalbmierz , , , , ,	1200 „

224.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 18. sierpnia 1916, Nr. 65

dotyczącego ordynacyi miejskiej dla trzydziestu czterech miast.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Zakres działania rozporządzenia.

Niniejsza ordynacya miejska obowiązuje dla następujących miejscowości:

Biłgoraj, Busk, Chęciny, Chełm, Chmielnik, Dąbrowa, Dubienka, **Działoszyce,** Hrubieszów, Janów, Jędrzejów, Końsk, Kozienice, Krasnostaw, Kraśnik, Łęczna, Lubartów, Miechów, Nowo-radomsk, Olkusz, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, **Pińczów,** Przedbórz, Puławy, Sandomierz, Staszów, Szczebrzeszyn, Szydłowiec, Tomaszów, Włoszczowa, Wierzbnik, Zamość.

Jeneral-Gubernatorstwo może zastosować to rozporządzenie także do innych miejscowości lub wyłączyć z niego niektóre z miejscowości, wymienionych w pierwszym ustępie i podporządkować je ordynacyi miejskiej dla Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia.

Każda z tych miejscowości tworzy odrębną gminę miejską.

§ 2.

Obszar miasta.

Jeżeli obszar miasta nie jest identyczny z obszarem gminy, oznaczy się go w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa.

Jeneral-Gubernatorstwo może wyłączyć części wiejskie z obszaru miasta lub rozciągnąć obszar miasta na części innych gmin.

Części gmin, pozostałe po odgraniczeniu obszaru miasta, połączy Jeneral-Gubernatorstwo z innemi gminami lub uzna je jako samoistne gminy.

Przed decyzyą w myśl tego paragrafu należy przesłuchać reprezentacye interesowanych gmin oraz mężów zaufania tych mieszkańców, których posiadłości gruntowe lub przedsiębiorstwa gospodarskie są przez rozgraniczenie dotknięte.

Ograniczenia publiczno-prawne co do wolności rozporządzenia gruntami ukazowymi są uchylone z chwilą, gdy grunta te włączono do obszaru miasta.

§ 3.

Członkowie gminy.

Członkiem gminy miejskiej jest każdy, kto posiada przynależność państwową w Królestwie Polskiem i jest osiadły w obrębie miasta.

Osoby, należące do austryacko-węgierskiej lub jednej za sprzymierzonych sił zbrojnych, tudzież funkcyonaryusze austryacko-węgierskiego Zarządu wojskowego, którzy mają swą siedzibę urzędową w obrębie miasta a nie są członkami gminy, uwolnieni są od wszelkich ciężarów gminnych.

§ 4

Reprezentacya miejska (Rada miejska).

Gminę miejską reprezentuje Rada miejska.

Rada miejska składa się w miastach z ludnością do dziesięciu tysięcy mieszkańców z dwudziestu czterech, w miastach z ludnością wyżej dziesięciu tysięcy mieszkańców z trzydziestu dwóch radnych. Radnych miejskich wybierają członkowie gminy według postanowień tego rozporządzenia i osobnych ordynacyi wyborczych.

5.

Zarząd miejski (Magistrat).

Gmina miejską zarządza Magistrat.

Magistrat składa się z burmistrza, jego zastępcy i czterech ławników. Członków Magistratu wybiera Rada miejska. Burmistrzem lub jego zastępcą może być wybrany, kto jest wybieralnym w jednem z miast Polski, ławnikiem zaś, kto jest wybieralnym w odnośnem mieście.

Wybór burmistrza i jego zastępcy podlega zatwierdzeniu Jeneral-Gubernatorstwa.

Burmistrz — a w razie przeszkody z jego strony jego zastępca — jest kierownikiem Magistratu i przewodniczącym Rady miejskiej.

§ 6.

Zakres działania Rady miejskiej.

Zakres działania Rady miejskiej obejmuje pieczę nad gospodarskimi, zdrowotnymi i kulturalnymi interesami gminy, a więc w szczególności zarząd własnego majątku, ochronę i rozwój handlu i życia gospodarskiego, zaopatrzenie ludności w środki żywności i potrzebne artykuły codziennego użytku, sprawy targowe, budownictwo miejskie, urządzanie i utrzymanie dróg i środków komunikacyjnych, zaopatrzenie we wodę, zakłady dla oświetlenia i odprowadzania nieczystości, asanacyę, urządzanie i utrzymywanie szpitali, nadzór nad zdrowotnością, sprawy ubogich, popieranie oświaty lndowej itd., łącznie z wykonywaniem policyi miejscowej we wszystkich tych sprawach.

Rada miejska musi w swych uchwałach zachowywać istniejące ustawy, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii i Jenerał-Gubernatorstwa oraz legalne zarządzenia c. i k. władz i komend. Pozatem uchwały reprezentacyi miejskiej, powzięte w ramach jej zakresu działania, mają pełną moc prawną.

Zatwierdzenia ze strony c. i k. Zarządu wojskowego wymagają jednak uchwały dotyczące:

a) ułożenia budżetu gminnego,

b) ustalenia planów regulacyi miasta,

c) pozbycia lub obciążenia nieruchomości lub kapitałów,

d) objęcia stałego zobowiązania w wartości wyżej tysiąca koron rocznie,

e) zaprowadzenia opłat gminnych lub innych danin,

f) zastrzeżenia pewnych praw na rzecz gminy (zakłady i przedsiębiorstwa miejskie),

g) wprowadzenia regulaminu dla reprezentacyi miejskiej i zarządu miejskiego oraz unormowania stosunków służbowych organów gminnych

O zatwierdzeniu decyduje:

Komenda obwodowa w wypadkach punktów a) i b), dalej punktu c), jeżeli wartość przedmiotu pozbytego lub obciążenia nie przekracza kwoty dwudziestu tysięcy koron w ciągu roku, wreszcie punktu d), jeżeli wartość zobowiązania nie przekracza kwoty pięciu tysięcy koron;

Jenerał-Gubernatorstwo we wszystkich innych wypadkach określonych pod c) do g).

Wszelkie uchwały, na mocy których powstają prawa lub obowiązki dla osób prywatnych, mają być podane do wiadomości Komendy obwodowej i będą opublikowane w sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

Rada miejska może nadto stawiać wnioski lub wydawać opinie we wszelkich sprawach, dotyczących interesów gminy miejskiej — choćby sprawy te przekraczały jej zakres działania — i jest do tego obowiązana na żądanie Jenerał-Gubernatorstwa lub Komendy obwodowej.

§ 7.

Zakres działania Magistratu.

Zakres działania Magistratu obejmuje przeprowadzenie uchwał Rady miejskiej i współudział w administracyi publicznej w miarę ustaw, rozporządzeń Naczelnego Wodza armii lub Jenerał-Gubernatorstwa, oraz każdoczesnych legalnych zarządzeń c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 8.

Prawo wyborcze.

Prawo wyborcze zawisłe jest od następujących wymagań:

1. wiek ukończonych 25 lat,
2. płeć męska,
3. korzystanie z pełni praw cywilnych,
4. przynależność państwowa w Królestwie Polskiem,
5. osiedlenie w obrębie miasta conajmniej od roku przed dniem rozpisania wyborów,
6. nieskazitelność.

Osiedlenia (punkt 5) nie przerywa nieobecność, która została wymuszoną lub stała się potrzebną wskutek wypadków wojennych.

Nieskazitelnym (punkt 6) w zrozumieniu tego rozporządzenia jest każdy, kto nie był skazany z powodu zbrodni, z powodu przestępstwa, popełnionego z chciwości lub przeciw obyczajności publicznej lub z powodu przekroczenia tego rodzaju. Osoby skazane z powodu zbrodni będą znowu uważane za nieskazitelne z upływem dziesięciu lat, osoby skazane z powodu przestępstwa lnb przekroczenia z upływem pięciu lat po odcierpieniu lub prawomocnem darowaniu kary.

Jenerał-Gubernatorstwo może wykluczyć od prawa wyborczego osoby, które naruszają porządek publiczny przez swe nieprzyjazne stanowisko wobec Monarchii austryacko-węgierskiej lub Narodu polskiego, przez działalność agitatorską lub rozsiewanie niepokojących wieści.

§ 9.

Wybieralność.

Wybieralnym jest każdy uprawniony do wyboru, jeżeli włada językiem polskim w słowie i piśmie i ukończył 30. rok życia.

§ 10.

Kurye wyborcze.

Dla wyboru Rady miejskiej będą uprawnieni do wyboru podzieleni na cztery kurye, z których każda wybiera w miastach z ludnością do dziesięciu tysięcy mieszkańców sześciu radnych i sześciu zastępców zaś w miastach z ludnością wyżej dziesięciu tysięcy mieszkańców ośmiu radnych i ośmiu zastępców.

I. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy trudnią się handlem lub przemysłem;

II. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy są właścicielami posiadłości w obrębie miast; uprawnioną do wyboru jest dla każdej posiadłości tylko osoba, zapisana w księgach publicznych jako właściciel, jażeli zaś jest kilku właścicieli, osoba upełnomocniona ze strony reszty właścicieli;

III. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy ukończyli szkołę średnią, lub którym w ciągu roku przed wyborem przypisano w obrębie miasta podatek mieszkaniowy;

IV. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy nie są uprawnieni do wyboru w jednej z poprzednio wymienionych kuryi.

Wyborca, który posiada warunki przynależności do kilku kuryi, jest uprawniony do wyboru tylko w kuryi w powyższem wyliczeniu wcześniej wymienionej.

§ 11.

Osoby prawne.

Osoby prawne, posiadające warunki przynależności do I. lub II. kuryi (§ 10), są uprawnione do wyboru, jeżeli istnienie ich zostało przyjęte do wiadomości przez c. i k. Zarząd wojskowy i jeżeli mają w obrębie miasta swą siedzibę lub filię; wykonywać prawo wyborcze mogą tylko przez członka swej reprezentacyi, który odpowiada wymaganiom § 8.

§ 12.

Osoby poniżej 25 lat, kobiety i niezdolni do działania.

Osoby, który jedynie dla braku wymagań § 8, punkt 1, 2 lub 3, nie byłyby uprawnione do wyboru, mają prawo wyborcze, jeżeli posiadają warunki przynależności do I. lub II. kuryi (§ 10); wykonywać prawo wyborcze mogą tylko przez zastępcę, który odpowiada wymaganiom § 8.

§ 13.

Okres urzędowania.

Reprezentacya i zarząd miasta (Rada miejska i Magistrat) sprawują swoje urzędy przez trzy lata od dnia ogłoszenia wyniku wyborów.

Zarząd miasta urzęduje dalej po upływie tegoż okresu aż do objęcia urzędowania przez nowy zarząd miasta.

Jenerał-Gubernatorstwo może przed upływem okresu urzędowania rozwiązać reprezentacyę miasta lub usunąć organa zarządu miast i wyda w tych wypadkach stosowne zarządzenia co do dalszego prowadzenia spraw miejskich.

§ 14.

Pierwsze ustanowienie reprezentacyi miejskiej, ordynacye wyborcze.

Przy pierwszem ustanowieniu reprezentacyi miejskiej mianuje radnych miejskich i zastępców Komenda obwodowa na przeciąg jednego roku. Rada miejska wybiera na czas swego urzędowania członków Magistratu według postanowień § 5.

Jenerał-Gubernatorstwo może w niektórych lub we wszystkich miastach zarządzić przeprowadzenie pierwszych wyborów i objęcie urzędowania przez reprezentacyę miasta z wyborów także przed upływem terminu określonego w pierwszym ustępie.

Przepisy dotyczące rozpisania i przeprowadzenia wyborów będą wydane w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 15.

Utrata mandatu i zastępstwo członków.

Urząd członka reprezentacyi miejskiej lub zarządu miejskiego gaśnie przez utratę prawa wyborczego (§ 8).

Jeżeli w czasie okresu urzędowania (§ 13 lub § 14) ubędzie członek reprezentacyi miejskiej przez śmierć lub przez wygaśnięcie albo utratę urzędu, wstępuje na jego miejsce zastępca z tej samej kuryi. Porządek wstępowania zastępców oznaczą ordynacye wyborcze.

Jeżeli ubędzie połowa członków i zastępców w tej samej kuryi, wybiera się na nowo brakującą liczbę członków i zastępców w tej kuryi.

Jeżeli w czasie okresu urzędowania (§ 13 lub § 14) ubędzie członek zarządu miejskiego przez śmierć lub wygaśnięcie albo utratę urzędu, winna Rada miejska przeprowadzić nowy wybór według § 5.

§ 16.

Język urzędowy.

Językiem urzędowym Rady miejskiej, Magistratu i wszystkich ich organów jest język polski.

Wszystkie gminy miejskie muszą jednak na równi przyjmować do załatwiania podania i pisma wystosowane w języku niemieckim, gminy miejskie w obwodach chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim nadto podania i pisma wystosowane w języku ukraińskim.

§ 17.

Prawo karne burmistrza.

Burmistrz może za przekroczenia przepisów i zarządzeń, których przeprowadzenie zostało mu przekazane, zamiast Komendanta obwodu zagrażać i nakładać grzywny do dwustu koron lub kary aresztu do czternastu dni.

Protokołu z rozpraw karnych i wykazy co do użycia grzywien winien burmistrz przedkładać Komendzie obwodowej co trzy miesiące.

Burmistrz może na podstawie doniesienia organu policyi miejscowej lub c. i k. Zarządu wojskowego wydawać osądy w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915, Nr. 30 Dz. rozp.

Dla prawa karnego burmistrza obowiązują artykuły I, III, IV i V powyższego rozporządzenia.

§ 18.

Przyrzeczenie.

Burmistrz, jego zastępca i ławnicy składają przy objęciu urzędu w ręce Komendanta obwodu lub jego zastępcy przyrzeczenie przez podanie ręki, że będą wiernie spełniać swe obowiązki, postępować zgodnie z prawem, ustawą i sumieniem i że poświęcą swą pracę dobru powierzonego im ogółu.

Radni miejscy składają takie same przyrzeczenie w ręce przewodniczącego na pierwszem posiedzeniu, w którem biorą udział.

§ 19.

Prawo nadzoru.

Komenda obwodowa czuwa, aby Rada miejska i Magistrat nie przekraczały swego zakresu działania, przestrzegały ściśle ustawowych przepisów i spełniały sumiennie powierzone im zadania. Jeżeli organa gminy miejskiej nie spełniają swych obowiązków, dopuszczają się naruszenia ustawowych przepisów lub zaniedbują zadania gminy, winna gmina usunąć je — bez względu na to, czy pochodzą z wyboru, czy też zostały zamianowane — i zastąpić przez inne organa.

Jeżeli gmina tego nie uczyni, może Jenerał-Gubernatorstwo usunąć burmistrza lub jego zastępcę, Komenda obwodowa zaś inne organa gminy i poruczyć ich obowiązki organom c. i k. Zarządu Wojskowego.

Spełnianie zadań gminy, służących publicznym interesom, może Jenerał-Gupernatorstwo, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki Komenda obwodowa, poruczyć każdego czasu organom c. i k. Zarządu wojskowego. Postanowienie to nie stosuje się do zarządu majątkiem gminy.

§ 20.

Prawo odwołania.

Od każdego zarządzenia Komendy obwodowej, które dotyczy reprezentacyi lub zarządu miasta, służy prawo odwołania do Jenerał-Gubernatorstwa. Odwołanie ma wnieść Magistrat w Komendzie obwodowej w ciągu czternastu dni po doręczeniu zaczepionej rezolucyi lub po wdrożeniu tych kroków, przez które się gmina czuje dotkniętą.

Odwołanie ma o tyle skutek wstrzymujący, o ile interesa publiczne nie wymagają wykonania zaczepionego zarządzenia.

§ 21.

Zarządzenia wykonawcze.

Jenerał-Gubernatorstwo upoważnione jest do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń, potrzebnych dla skutecznego przeprowadzenia tego rozporządzenia.

§ 22.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. października 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

225.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916, Nr. 70.

dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.

Mocą uprawnień Najwyższej Władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi Wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnymi artykułami w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwierzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jenerał-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób — jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda obwodowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy obwodowej — chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2, co do zapasów niezbędnych artykułów znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień (§ 3).

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą, ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jenerał-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do ukończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także Komenda obwodowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp. tj. te ilości, których producent sam potrzebuje dla wyżywienia swoich domowników, na nasienie dla swej posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzania nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wy-

właszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda obwodowa może przy oznaczaniu wynagrodzenia przywołać także innych interesentów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron lub więcej, lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzyi sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

Opublikowanie.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązująca rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jenerał-Gubernatora (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 34 Dz. rozp.) będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 8.

Postanowienia karne.

1. Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2 lub § 3, lub podaje przytem nieprawdziwe dane, lub kto przytem współdziała,

2. kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5. zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązanym,

będzie karany przez Komendę obwodową—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztu do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 4) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 8.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

226.

MGG. IX. Präs. Nr. 13282
E. Nr. 26845/16

Przymus odcisku palca na dokumentach legitymacyjnych.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego IX. Präs. Nr. 13282/16 z 26. września 1916 zarządza się, co następuje:

Począwszy od 1 listopada br. wszystkie dokumenty legitymacyjne (paszporty do podróży, karty tożsamości osoby, przepustki graniczne, karty łowieckie, na broń, na rower i t. d.) wystawiane przez c. i k. Komendę obwodową będą doręczane tylko za pośrednictwem przynależnego posterunku żandarmeryi, gdzie właściciel dokumentu ma na nim umieścić odcisk palca wskazującego u prawej ręki (w braku tego odcisk prawego palca średniego, gdyby i tego brakowało, odcisk palca wskazującego u lewej ręki, w braku tego, odcisk lewego palca średniego).

Do tego terminu t. j. do 1 listopada br. mają wszyscy posiadacze wspomnianych dokumentów przedtem wystawionych zgłosić się z nimi w przynależnych posterunkach żondarmeryi celem umieszczenia wspomnianego odcisku palca.

227.

MGG. IX. Präs. Nr. 13282
E. Nr. 26845/16

Ograniczenie ruchu osobowego i wozowego w porze nocnej.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego ograniczam swobodny ruch osobowy w miastach Pińczowie i Działoszycach do godziny 11 w nocy, zresztą po wsiach i osadach obwodu do godziny 9 wieczorem. Kogo się spotka po tej porze poza jego mieszkaniem bez naglącego, dającego się udowodnić powodu i bez wykazania się co do tożsamości osoby, ten ulegnie karze. Karze ulegnie dalej każda głowa rodziny pozwalająca, żeby domownicy po tej porze przebywali poza domem.

Odtąd zakazany jest bezwarunkowo wszelki ruch wozów ciężarowych, obojętne czy załadowanych czy próżnych, w czasie od godziny 6 wieczorem do 6 rano tak w miastach, jak po wsiach. Przez niniejsze zarządzenie nie ogranicza się wozowego ruchu osobowego w porze nocnej w razie udowodnionej, najkonieczniejszej potrzeby.

Wójtowie i sołtysi, posterunki c. i k. żandarmeryi i straży skarbowej mają jak najbaczniejszą uwagę zwracać na to, żeby ten zakaz był ściśle dotrzymywany.

Przekroczenia będą karane grzywnami pieniężnemi do 2000 kor. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie popada pod wojskową ustawę karną.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

POLICYA OGNIOWA i SPRAWY UBEZPIECZENIA.

228.

MGG. A. Nr. 25779
E. Nr. 25862/16

Przepisy o zapobieganiu pożarom i gaszeniu tychże.

Ostatnimi czasy zdarzyły się w obwodzie tutejszym kilkakrotne wypadki pożarów, które dotkniętą nimi ludność przyprawiły o znaczne szkody.

Aby umożliwić szybki ratnnek na wypadek wybuchu pożaru, zaleca się ludności zakładanie ochotniczych straży ogniowych, jakoteż nabywanie przyrządów do gaszenia ognia.

Zarazem przypomina c. i k. Komenda obwodowa w przytoczonej w streszczeniu informacyi obowiązki, jakie spoczywają na ludności i władzach gminnych w myśl przepisów rosyjskiego ustawodawstwa dotyczącego policyi ogniowej, a to celem ich ścisłego przestrzegania.

Wyciąg z przepisów ustawodawstwa rosyjskiego dotyczącego policyi ogniowej.

I.

Rozporządzenie Namiestnika Królestwa Polskiego z dnia 15. czerwca 1819.

„O obowiązku Zarządów miast utrzymywania kominiarzy i nieco przyrządów do gaszenia ognia.“

(Dziennik ustaw Królestwa Polskiego tom 6. 335 ff).

Kominiarze. § 1. Każde miasto obowiązane jest ugodzić kominiarza, który ma w miastach większych i handlowych co miesiąc, w osadach zaś przynajmniej raz na kwartał kominy wymieść i poddać je rewizyi.

§ 2. Kominiarz, który jest odpowiedzialny za nieszczęście, jakie z jego nieostrożności powstanie, musi po każdem wymiataniu i rewizyi kominów zdać ustny raport burmistrzowi o spełnieniu swoich czynności i zgłosić, czy i które kominy wymagają reparacyi albo czy wszystkie są w dobrym stanie. Ten ustny raport musi burmistrz zapisać do protokołu i ewentualnie zarządzić, co potrzeba.

Przyrządy do gaszenia pożaru w miastach. § 3. Wszystkie miasta muszą być zaopatrzone w następujące przyrządy do gaszenia:

a) przy każdym domu musi być drabina na dach prowadząca lub też przy domach dachówką krytych urządzenie, umożliwiające dostęp do wylotu komina;

b) w każdym domu musi być drewniane wiadro do noszenia wody, sprawione i utrzymywane kosztem właściciela.

c) na każdych 10 domów muszą być, kosztem właścicieli domów sprawione, 2 bosaki (osęki), 1 wiadro skórzane albo parciane, 4 sikawki ręczne, 1 beczka do wożenia wody, 1 drabina składana.

d) każde miasto mające 100—150 domów musi posiadać jedną odpowiednio wielką sikawkę dostosowaną do wysokości najwyższych domów w mieście, jakoteż cztery beczkowozy; większe miasta mające 150—300 domów muszą posiadać 2 takie sikawki i 8 beczkowozów; w jeszcze większych miastach należy sprawić na każdych 100 domów 1 sikawkę i 4 beczkowozy.

Środki do sprawienia przyborów do gaszenia. § 4. Sikawki i beczkowozy należy sprawić w miastach, które rozporządzają dostatecznymi funduszami miejskimi, z tychże funduszów, w miastach, którym takich środków brak, kosztem właścicieli domów.

Kopanie i utrzymywanie studzien: § 6. Kopanie i utrzymywanie studzien, których ilość ozna-

cza naczelnik powiatu (obecnie burmistrz, wójt) według ilości domów musi dokonywać się kosztem właścicieli domów z wyjątkiem studni publicznych tam, gdzie one dotąd kosztem miasta były utrzymywane. Urządzenie szopy strażackiej na sikawki i ich naprawę musi dokonać się ze środków wymienionych w § 4.

Utrzymywanie sikawek. § 7. Celem utrzymania sikawek w stanie zdatnym do użycia należy kominiarzy przy najmie zobowiązać, by po każdej rewizyi kominów wypróbowali sikawki, przybierając do pomocy kilku zręcznych ludzi, wyznaczonych do tego przez burmistrza, ażeby na wypadek, gdy zajdzie potrzeba użycia sikawek, posiadali wymaganą sprawność. Burmistrze są odpowiedzialni za utrzymywanie sikawek w dobrym stanie.

II.

Rozporządzenie Rady administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 1. września 1836.

„O obowiązku Zarządów gmin posiadania po wsiach nieco przyrządów do gaszenia ognia."

(Dziennik praw Królestwa Polskiego tom 20. 15266 ff.).

Przyrządy do gaszenia ognia we wsiach. § 1. We wszystkich wsiach, w których budynki są ubezpieczone od ognia, muszą być sprawione bosaki (osęki) po 1 na 3 domy i ciągle utrzymywane w dobrym stanie.

§ 2. Koszta nabycia bosaków ponoszą właściciele domów. Wydatki te rozkłada wójt gminy na poszczególnych właścicieli.

W równy sposób pokrywa się koszta utrzymania bosaków w ilości oznaczonej w § 1.

§ 3. Kształt i długość bosaków, która może wynosić 7—12 łokci, winna być dostosowana do lokalnych wymogów; należy tylko baczyć na to, żeby drągi te były z trwałego materyału, po bokach u góry wzmocnione żelaznemi sztabkami, długości jednego łokcia, na końcu zaopatrzone w żelazny hak.

§ 4. Bosaki te muszą być sprawione w podanej wyżej ilości i kształcie we wszystkich wsiach i stale utrzymywane w stanie zdatnym do użycia i w odpowiedniem miejscu.

III.

Ogólna organizacya gubernialna.

(Zbiór ustaw tom 2 wydany w r. 1892 i ciąg dalszy z roku 1912).

Straże ogniowe i ogniomistrze. § 329. W miastach, w których są założone gminne straże ogniowe, winny odnośne gminy posiadać przy tychże strażach ogniowych doświadczonych ogniomistrzów, na którychby niezawodnie można było polegać.

§ 653. Do zakresu działania policyi (obecnie władzy gminnej) w miastach należą straże ogniowe, podporządkowane ogniomistrzom. Budżet gminny określa stan straży ogniowej.

§ 670. Ogniomistrze mają być na podstawie ogólnych zasad mianowani, przenoszeni i usuwani. (Ustawa o urzędnikach państwowych).

Zakres działania policyi. § 881. Do zakresu działania policyi (obecnie władz gminnych) należy:

17) Współdziałanie przy zapobieganiu pożarom lasów i pól, względnie przy ich gaszeniu.

21) Środki zaradcze przeciwko pożarom w miastach i wsiach.

22) Wstrzymanie budowy domów i rozpoczęcia prac przy budowlach, magazynach, osadach, położonych przy linii kolejowej.

23) Nadzór und wykonywaniem i przestrzeganiem przepisów policyi budowlanej w miastach i wsiach.

§ 732. W razie dojścia do wiadomości ustnych lub pisemnych gróźb lub innych okoliczności, narażających na niebezpieczeństwo jaką miejscowość, dom lub osobę, ma właściwa władza policyjna, która o tem się dowie, natychmiast zarządzić odpowiednie środki zaradcze celem ustrzeżenia przed szkodą i odkrycia winnego.

§ 736. Powiatowa władza policyjna (obecnie władze gminne) ma uważać, aby w miejscowościach, które nie posiadają stałego zarządu policyjnego, dalej w osadach, w wypadku ognia, konieczne zarządzenia natychmiast wydane zostały.

1) aby o ile możności wszędzie zaprowadzono sikawki ogniowe;

2) aby wszyscy właściciele domów, na podstawie w tym celu mających się założyć wykazów zobowiązani zostali do jawienia się przy pożarze z wiadrem, bosakiem, toporem lub innem narzędziem (narzędzia tu wymienione są dla każdego domu przedewszytkiem przepisane) względnie, by z temi narzędziami swych ludzi wysłali.

Baczyć ma dalej na to, aby przedmioty uratowane z ognia ochronione zostały przed rabunkiem i zniszczeniem.

§ 789. 3) aby w każdej miejscowości założony został wykaz mieszkańców i by im odpowiednio ogłoszono, kto i z czem ma się jawić podczas pożaru, dalej aby w dużych wsiach handlowych i osadach sprawiono rekwizyta strażackie.

§ 805. Niżsi urzędnicy policyjni (obecnie w miastach organa miejskiej policyi, po wsiach urzędnicy gminni) mają surowo nakazać każdemu gospodarzowi domu, żeby piece i kominy w swoich domach zawsze w porządku utrzymywali, oraz żeby je w razie uszkodzenia naprawili i wymiatali; żeby przy zapalaniu ognia w chałupach wiejskich, jakoteż przy opuszczaniu chałup, zachowano największą ostrożność; żeby rogoży, konopi i lnu nie suszono w domach mieszkalnych. Muszą dalej na to baczyć, żeby pasterze i podróżni pod żadnym warunkiem nie rozkładali ognia przy lasach, na polach i łąkach, bliżej jak 2 sążnie od lasu, stojącego na pniu zboża i brogów siana i żeby zawsze przy opuszczaniu miejsca spoczynku ogień gasili. Jeżeli gdziekolwiek ogień wybuchnie, mają urzędnicy gminni zebrać mieszkańców najbliższych wsi i zarządzić wszelkie środki do gaszenia ognia konieczne. Po wsiach mają czuwać nad tem, żeby w każdej zagrodzie był na bramie uwidoczniony (namalowany) przyrząd do gaszenia, z którym odnośny właściciel domu ma się udać w razie pożaru na miejsce pożaru. Mają w końcu dbać o to, żeby w osadach, miasteczkach i wsiach sprawiono, o ile możności, jak najwięcej sikawek i innych przyrządów do gaszenia i żeby bosaki, wiadra do gaszenia, beczki, cebrzyki i inne przynależytości były zawsze w pogotowiu.

IV.

Ustawa o zapobieganiu zbrodniom.

(Zbiór ustaw tom XIV. wyd. z r. 1890).

Obowiązki właścicieli domów w razie pożaru. § 303. Obowiązkiem bezwzględnym właścicieli i rządców domów jest, skoro ogień wybuchnie, zawiadomić o tem najbliższą straż pożarną. Aż do nadejścia straży przedsięwziąć należy wszelkie możliwe środki do gaszenia ognia.

Zakładanie ognia na drogach, w lasach itd. § 304. Zakazuje się rozkładać ogień na głównych drogach albo na innych miejscach bliżej niż 2 sążnie od lasów albo zarośli, od zboża stojącego na pniu albo zżętego, od siana, od łąk lub ogrodów warzywnych, od mostów lub jakichkolwiek budynków. Przy opuszczaniu ogniska należy ogień bezwarunkowo zagasić.

Wszystkie przytoczone poprzednio przepisy o obowiązku donoszenia o pożarach, o akcyi ratunkowej i niesieniu pomocy, o organizacyi straży pożarnych, jakie istniały za rządów rosyjskich, pozostają nadal w mocy.

Ponadto przypomina się przy tej sposobności ponownie i z całym naciskiem zarządzony przez c. i k. Komendę obwodową obowiązek odbywania **wart nocnych** dla strzeżenia od pożarów.

Czuwanie nad przestrzeganiem tych przepisów jest obowiązkiem c. i k. żandarmeryi i urzędów gminnych. O każdem przekroczeniu należy donieść c. i k. Komendzie obwodowej.

Przekroczenia będą karane grzywną do 2000 Koron względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podlega wojskowej ustawie karnej.

229.

Opłata premii asekuracyjnych w walucie koronowej.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 7. z r. 1916 poz. 141 rozporządzenie zmienia się częściowo o tyle, że premie asekuracyjne mogą być płacone także w walucie koronowej wedle kursu wymiany każdocześnie ustanowionego.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że biuro taksatora Towarzystwa ubezpieczeń od ognia w Pińczowie zostało przeniesione na ul. Ptasią Nr. 8.

HANDEL i POŚREDNICTWO PRACY.

230.

MGG. Z. E. Nr. 58.258 / E. Nr. 27.081 /16

Spoczynek niedzielny i świąteczny w handlu i przemyśle.

Celem jednolitej regulacyi spoczynku niedzielnego i świątecznego wydało c. i k. Jenerałgubernatorstwo w Lublinie rozporządzeniem z dnia 25. września 1916 Z. E. Nr. 58258 nowe zarządzenia.

Na podstawie tych zarządzeń postanawiam, co następuje:

1) W niedziele i święta rzymsko-katolickie z wyjątkiem dnia Bożego Ciała, pierwszego dnia świąt Bożego Narodzenia i Niedzieli Wielkanocnej, wolno otwierać wszystkie sklepy od godziny 8—11 przed południem.

Sklepy z artykułami spożywczymi wolno otwierać w niedziele i święta rzymsko-katolickie także po południu od godziny 5—6.

W wymienione wyżej trzy główne dni świąteczne wolno otwierać tylko sklepy z artykułami spożywczymi od godziny 8—10 przed południem.

2) Zakłady fryzyerskie i łaźnie publiczne mogą być otwarte w niedziele i dnie świąteczne do godziny 2 po południu; w wymienione wyżej trzy główne dni świąteczne tylko do g. 11 przed południem.

3) Gospody (restauracye), cukiernie, mleczarnie, herbaciarnie i t. p. mogą być otwarte w niedziele i dnie świąteczne przez cały dzień aż do godziny policyjnej.

4) Wyjątek od zasady o spoczynku niedzielnym i świątecznym stanowią zakłady, których nieczynność spowodowałaby szkodliwe skutki dla ogółu (elektrownie, wodociągi i t. p.), dalej te przedsiębiorstwa, które-na ruch bez przerwy obliczone i urządzone-przez zastanowienie ruchu choćby tylko na jeden dzień dotkliwie byłyby poszkodowane (wapienniki, huty, rafinerye spirytusu, fabryki cukru, cegielnie kręgowe, huty szklane i t. p.).

5) Żydowskie sklepy mogą zastanowić ruch w sobotę i żydowskie dnie świąteczne wyjąwszy, gdyby w jakiej miejscowości znajdował się tylko jeden sklep z artykułami spożywczymi, który w tym wypadku musi być otwarty od 8—11 przed południem i 5—6 po południu; muszą jednakże przestrzegać spoczynku także w niedziele i święta katolickie według przepisów punktu 1.

Powyższe zarządzenia nie dotyczą aptek, które muszą być, jak w zwykłe dnie powszednie, otwarte do godziny 9 wieczór.

231.

Ustanowienie ekspozytur c. i k. Zarządu obrotu towarowego w Krakowie z siedzibą w Wiedniu i Budapeszcie.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 7. sierpnia br. Nr. 67705/P. ustanowiono w Budapeszcie i Wiedniu ekspozytury c. i k. Zarządu obrotu towarowego w Krakowie.

Zadaniem ich jest zastępstwo interesów c. i k. Zarządu obrotu towarowego w Krakowie i Belgradzie, tudzież Oddziału obrotu towarowego Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Cetynii.

Nadto pośredniczą one przy załatwianiu podań o zezwolenie na wywóz, przywóz i przewóz u władz centralnych, udzielają informacyi i wyjaśnień w sprawach gospodarczych zajętych obszarów i pośredniczą na żądanie stron przy ściąganiu wierzytelności w obszarach zajętych Królestwa Polskiego i Czarnogóry.

Ekspozytury służą także jako trafiki dla sprzedaży znaczków stemplowych c. i k. Zarządu wojskowego.

232.

Zmiana okręgów urzędcwych c. i k. Urzędów wywiadowczych w Krakowie i Radomiu.

Rozporządzeniem z c. i k. Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 14. września 1916., Nr. 81241/16 zostały obwody: Piotrkowski i Noworadomski, należące dotychczas do działalności c. i k. Urzędu wywiadowczego Radomskiego, przydzielone c. i k. Urzędowi wywiadowczemu Krakowskiemu, — podczas gdy obwody: Opatowski i Sandomierski c. i k. Urzędowi wywiadowczemu Radomskiemu. W ten sposób działalność Urzędów wywiadowczych podlegających **c. i k. Zarządowi obrotu towarowego w Krakowie** obejmuje następujące obwody: **C. i k. Urząd wywiadowczy Kraków:** Busk, Dąbrowa, Jędrzejów, Miechów, Olkusz, Pińczów, Piotrków, Włoszczowa. **C. i k. Urząd wywiadowczy Radom:** Końsk, Kozienice, Opatów, Opoczno, Radom, Sandomierz, Wierzbnik; **c. i k. Urząd wywiadowczy Rzeszów:** Biłgoraj, Janów, Lubartów, Lublin, Puławy, Zamość, (jak dotychczas); **c. i k. Urząd wywiadowczy Lwów:** Chełm, Hrubieszów, Kowel, Tomaszów, Włodzimierz Wołyński, (jak dotychczas).

233.

Zapotrzebowanie robotników cywilnych do robót ziemnych i budowy dróg nad Wisłą.

Zarząd wojskowy w Polsce potrzebuje robotników cywilnych do robót ziemnych i budowy dróg nad Wisłą.

Dobrowolne zgłoszenia robotników cywilnych przyjmuje Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy w Pińczowie, jakoteż jego filie w Działoszycach, Kazimierzy wielkiej, Koszycach i Wiślicy.

Bliższe wskazówki o warunkach pracy i płacy podaje przytoczony w dalszym ciągu kontrakt pracy, który c. i k. Komenda obwodowa zawiera z każdym dobrowolnie zwerbowanym robotnikiem.

Kontrakt pracy dla polskich robotników cywilnych.

1. Niżej umieszczony kontrakt pracy jest ważnym wyłącznie dla tych robotników, którzy zgłosili się **dobrowolnie** do robót dla wojskowego Zarządu w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

2. Pracodawcą (służbodawcą*) jest właściwa Komenda obwodowa, t. j. Komenda obwodowa stałego miejsca pobytu rolnika. Kierownicy polskich grup robotniczych są zastępcami pracodawcy.

3. Jako robotnicy mogą być przyjęci:

a) wszyscy zdolni do pracy mężczyźni;

b) wszystkie zdolne do pracy kobiety i dziewczęta powyżej 18-stu lat;

c) wszyscy chłopcy w wieku od 15-stu do 18-stu lat, o ile są odpowiednio silni i rozwinięci.

4. Robotnicy zobowiązują się wszystkie powierzone im roboty wykonywać wiernie i sumiennie.

5. Dzienny czas pracy wynosi 9 godzin. Do tego czasu nie należy wliczać drogi do miejsca pracy i z powrotem, o ile odbycie jej nie przenosi pół godziny pieszo, następnie koniecznych przerw na wypoczynek. Dalszy podział czasu dla roboty (odpowiednio do pory roku) pozostawia się do rozporządzenia pracodawcy, względnie jego zastępców. W każdym razie jednak należy robotnikom zapewnić $1\frac{1}{2}$ godzinną przerwę południowa, a potem $\frac{1}{2}$ godziny przedpołudniem i popołudniu.

Godzin nadliczbowych nie można od nikogo żądać; dobrowolne nadliczbowe godziny pracy należy wynagradzać $\frac{1}{10}$ płacy dziennej za godzinę.

Nie pracuje się w niedziele i w dnie świąteczne, ogłoszone każdocześnie w rozkazie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

6. Płacę dzienną ustanawia się w następujący sposób:

a) dla robotników, zatrudnionych sposobem terytoryalnym (w obrębie Obwodu stałego miejsca pobytu):

dla wyrobników dziennych	3 Kor.
dla profesyonistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni	4 „
dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi	6 „
dla kobiet, dziewcząt i chłopców	2 „

b) dla robotników. zatrudnionych sposobem eksterytoryalnym (poza obrębem Obwodu stałego miejsca zamieszkania):

dla wyrobników dziennych	4 Kor.
dla profesyonistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni	5 „
dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi	7 „
dla kobiet, dziewcząt i chłopców	3 „

7. Wypłata zarobków ma się odbywać tygodniowo z dołu, a co do tego ma być prowadzony dokładny zapisek (lista pracy). Robotnikom, pracującym sposobem terytoryalnym, należy się płaca dzienna tylko za dnie robocze; pracujący sposobem eksterytoryalnym otrzymują połowę płacy dziennej także za niedziele i za święta, oznaczone w punkcie 5).

Należyte wypłacenie zarobków winien zastępca pracodawcy potwierdzić na liście pracy.

---

*) Arbeitgeber (Dienstherr).

8. Poszczególne roboty, które ma oznaczyć bliżej pracodawca (zastępca), mogą być wykonywane także w akordzie. O tem rozstrzyga pracodawca, do którego również należy ustanowienie płac akordowych po poprzedniem porozumieniu się z robotnikami.

9. Do zabezpieczenia dotrzymania wszystkich przez robotników przyjętych zobowiązań służy „kaucya". Wynosi ona u przodowników partyi 50, u innych mężczyzn 30, u kobiet, dziewcząt i chłoców 20 Kor. i ma być w ten sposób stopniowo drogą ciągłego odciągania od płacy tygodniowej zbierana, że przodownik partyi po 10, inni mężczyźni po 6, wszyscy inni robotnicy po 14 Kor. mają płacić przez 5 po sobie następujących tygodni. Kaucye będą przechowane u kierowników grup i zwracane przy normalnem rozwiązaniu kontraktu pracy.

10. Każdemu ugodzonemu robotnikowi przysługuje prawo 14-dniowego wypowiedzenia kontraktu pracy. Wypowiedzenie należy wnieść u przełożonego kierownika grupy i ma być ono z reguły przyjęte, jeżeli szczególne powody nie wymagają wyjątków. Dokonane wypowiedzenie zgłasza kierownik grupy z równoczesnem żądaniem zastępcy do właściwej Komendy obwodowej, która robotnika zwalnia i dostawia zastępcę. Dostawianie zastępców będzie się odbywać w zasadzie 2 razy w miesiącu.

11. Robotnik ma prawo umowę o pracę natychmiast rozwiązać:

a) jeżeli organa nadzorcze robotnika znieważają cieleśnie;

b) jeżeli robotnikowi ujmuje się z oznaczonej płacy;

c) jeżeli robotnica jest w nieobyczajny sposób nagabywana przez organ nadzorczy.

W tych wypadkach nie może pracodawca robotnikowi niczego z jego kaucyi potrącić i jest obowiązany wypłacić mu 3-dniową płacę tytułem odprawy na podróż powrotną.

12. Każdy robotnik zobowiązuje się być bezwarunkowo posłusznym zarządzeniom pracodawcy (jego zastępcy) i przodowników partyi przy pracy.

Pracodawcy (jego zastępcy) przysługuje prawo rozwiązać kontrakt pracy natychmiast, to znaczy odprawić robotnika z miejsca, przyczem robotnik nie ma prawa żądać zapłaty z tytułu 14-dniowego wypowiedzenia:

a) jeżeli robotnik nawet mimo dwukrotnego upomnienia jest nieposłusznym zarządzeniom służbowym pracodawcy (jego zastępcy);

b) jeżeli robotnik przodownika partyi lub zastępcę pracodawcy znieważa, lub nawet im czynny opór stawia, również jeżeli swym współtowarzyszom zagraża w sposób gwałtowny;

c) jeżeli robotnik dopuszcza się kradzieży albo staje się winnym podburzania, w końcu

d) jeżeli robotnik okazuje się niezdolnym do ugodzonych robót.

W oznaczonych (ad a, b i c) wypadkach, ma pracodawca prawo zatrzymać kaucyę robotnika. We wszystkich wypadkach, pod a, b, c wymienionych, robotnik sam ma ponieść ewentualne koszta podróży powrotnej.

Jeżeli robotnik nie przychodzi do roboty bez zezwolenia pracodawcy (zastępcy), albo jeżeli w czasie pracy dopuszcza się pijaństwa, to pracodawca jest uprawniony za każdy raz potrącić robotnikowi przy najbliższej wypłacie 50 halerzy tytułem kary konwencyonalnej.

Za czas pracy, opuszczony z powodu wydalenia się albo wskutek pijaństwa, ma pracodawca odciągnąć zarobek, przypadający za ten czas. Jeżeli robotnik samowolnie nie przychodzi do roboty przez trzy dni z rzędu, to ma być natychmiast oddalony, przyczem traci kaucyę i prawo do 14-dniowego wypowiedzenia.

13. O pomieszczenie stara się w razie potrzeby kierownik grupy.

14. Wyżywienie mają wszyscy robotnicy pokryć z własnej kieszeni i o nie też z reguły sami się starać.

Mogą oni urządzić sobie własną menaż, która ma być prowadzona pod nadzorem i kontrolą kierownika grupy. Zakupno środków spożywczych z wojskowych śpiżarni (Fassungsstellen) jest dozwolone.

15. Narzędzia, otrzymane przez robotników od pracodawcy (jego zastępcy), mają być swego czasu (po ukończonej pracy) zwrócone. Do zwrotu zagubionych narzędzi są robotnicy zobowiązani; za uszkodzenia jednak — o ile nie spowodowali ich rozmyślnie — nie odpowiadają.

16. Po ukończeniu albo wstrzymaniu roboty, przydzielonej pewnej grupie robotniczej, mogą być wszyscy robotnicy każdego czasu ewentualnie natychmiast odprawieni przez pracodawcę. Gdzie to tylko możliwe, trzeba robotników o tem zarządzeniu na czas zawiadomić (mniej więcej 14 dni przedtem).

17. Przepadłe kaucye, dalej kary konwencyonalne należy traktować, jako dochody Zarządu wojskowego, których użyje ten ostatni według własnego uznania na cele urządzeń dobroczynnych dla robotników. Należy je przesłać do właściwej Komendy obwodowej.

18. Wszystkim robotnikom, zatrudnionym poza obrębem gminy ich stałego miejsca zamieszkania, wolno przekazać zasiłki lub oszczędności dla swoich rodzin, rodziców, rodzeństwa i t. d. Kierownicy grup i właściwe Komendy obwodowe będą pośredniczyć przy tych przesyłkach.

19. Robotnicy, którzy wskutek poleconych im robót bez własnej winy zachorowali (ulegli wypadkowi, uszkodzeniu), nie pobierają płacy, mają jednak prawo do korzystania z bezpłatnej pielęgnacyi lekarskiej w zakładach sanitarnych w obrębie Jen. Gub. wojskowego (z wyjątkiem rezerwowych szpitali dla armii), a mianowicie: chorzy przez 14 dni, tacy zaś, którzy ulegli wypadkowi i uszkodzeniu, aż do wyzdrowienia (wypuszczenia ze szpitala). W żadnym jednak wypadku nie uzyskuje się prawa do stałego zaopatrzenia. Wypowiedzieć należy z równoczesnem wypuszczeniem ze szpitali robotnikom, którzy zachorowali, jeżeli w ciągu 14 dni nie wyzdrowieją, po upływie tego czasu (automatycznie), tym zaś, którzy ulegli wypadkowi (uszkodzeniu), o ile nie są więcej zdatnymi do pracy. Tym ostatnim należy wypłacić, jako odprawę, 14-dniową płacę. Chorzy mogą po wypowiedzeniu im jeszcze 14 dni (zatem łącznie 4 tygodnie) bezpłatnie być pielęgnowani w szpitalu.

Jeżeli robotnik w razie zachorowania nie żąda przyjęcia do zakładu sanitarnego i pozostanie w pielęgnacyi domowej, to nie ma żadnego prawa do odszkodowania.

20. Przewóz robotników kolejami w służbie odbywa się jako transport, zatem dla robotników bezpłatnie. Tem są objęte także transporty uzupełniające.

21. We wszystkich sprawach spornych, wynikających z niniejszego kontraktu pracy, rozstrzyga sąd obwodowy stałego miejsca pobytu robotnika.

SKARBOWOŚĆ.

234.

Wykonanie monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy).

(Reprodukcya rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora woskowego z dnia 26-go września 1916 r.).

Na podstawie §§ 2, 5. i 20. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55. Dz. rozp. zarządza sie, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii) wyjęta jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d), jak również wódka, wyrobiona z owoców na terenie okupacyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży

Osoby upoważnione w myśl § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę,które są wyjęte w myśl § 1. z pod monopolu albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu Wojskowego.

§ 3.

Ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ustanowione przez c. i k. Zarząd Wojskowy — ceny sprzedaży.

Producent oddaje c. i k. Zarządowi Wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 7 kop. w stanie oczyszczonym po 8·2 kop. za jeden stopień wiadrowy alkoholu, w miejscach dostawy, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy każdemu producentowi.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się na 1 kop. za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Ceny wymienione powyżej i wynagrodzenie za rafinowanie (ustęp 1 i 2) odnoszą się tylko do spirytusu, wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża. Spirytusu wyrobionego z innych płodów (z melasy, buraków), jak również spirytusu, otrzymanego przy fabrykacyi drożdży prasowanych, nie wolno przerabiać na spożycie, lecz jedynie na cele techniczne lub na wywóz za granicę; ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych rodzajów spirytusu ustanowi się w każdym poszczególnym wypadku w razie nabycia ich przez c. i k. Zarząd Wojskowy.

C. i k. Zarząd Wojskowy odstępuje handlarzom koncesyonowanym spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali c. k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w ten sposób, aby prowizya handlarza nie wynosila więcej, jak 5% ceny sprzedaży.

Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która policzoną będzie według ogłoszonej wówczas jej wartości przyjęcia. Urząd odbiorczy upoważnia się do przyjmowania ceny sprzedaży w wypadkach godnych uwzględnienia w innej ustawowej monecie.

Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Powyższa cena sprzedaży niema zastosowania do wódki, wyjętej według § 1. z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu Wojskowego spirytusu z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d).

§ 4.

Warunki odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami c. i k. Zarządu Wojskowego.

Spirytus lub wódka oddaje się handlowi jedynie w stanie oczyszczonym, o tęgości 50 lub 85 stopni alkoholu, w ilościach co najmniej jednego wiadra (12·299 litrów), w opieczętowanych i w etykiety

zaopatrzonych flaszkach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra, albo w opieczętowanych beczkach lub w innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się we flaszkach, beczkach lub innych naczyniach, za pomocą etykiet i pieczęci według wzorów, podanych w załączniku A.

Przy sprzedaży w naczyniach zamkniętych muszą być ceny, po których sprzedaje się spirytus lub wódkę, uwidocznione wyraźnie na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku musi się obwieścić w lokalu szynkowym ceny za każdą ósmą część litra, względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5.

Transport.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu Wojskowego, albo za jego zezwoleniem.

Wyjęte z pod przepisu tego są transporty:

1. likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1. i § 3., ustęp końcowy;
2. spirytusu lub wódki, oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4., ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryj i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, mają trzymać się postępowania i przestrzegać wskazań, które wyda każdorazowo c. i k. Zarząd Wojskowy, co do rodzaju wyrobu i obrotu, w sprawie napełniania i rozlewania w naczynia, w sprawie oddania i przyjęcia spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku wykazywania się.

C. i k. Zarząd Wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki związki albo zakłady, tudzież ustanowić dla nich obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Zakres koncesyi sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką, podlegających monopolowi, upoważnia do nabywania takich płynów w tych flaszkach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4., ustęp 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania płynów we wszystkich naczyniach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy, oraz do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych (§ 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii).

Odnośnie do wódki, niepodlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych, używanych w handlu, a koncesya na wyszynk do nabywania w takichże naczyniach i do sprzedaży także w naczyniach zamkniętych.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, zgłosić mają najpóźniej do dnia 31-go lipca każdego roku przez Komendy Obwodowe te ilości, które zamierzają z góry wyrobić, względnie w najbliższym rocznym okresie ruchu (w kampanii), to jest: w czasie od 1-go września jednego do 31-go sierpnia

następnego roku. C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo zawiadomi następnie pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają. Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej i w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni, pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, otrzymają tylko wówczas kontyngent dostawy, gdy c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą c. i k. Zarządowi Wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, dostawić się mających, mogą być przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu i będzie przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo osobnymi przepisami unormowane. Także sposób denaturowania i sprowadzania środka denaturacyjnego będą ustalone.

§ 10.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w ilości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Dalsze bonifikowanie gorzelń niema miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w gorzelniach i rafineryach, będą odebrane przez c. i k. Zarząd Wojskowy po cenie i pod warunkami, które wymienia § 3. niniejszego rozporządzenia.

Opłata monopolowa, uiszczona poprzednio za te ilości, będzie przy odbiorze zwrócona, przyczem przyznaje się dla spirytusu rektyfikowanego dodatek w wysokości 2% na pokrycie strat rafinacyjnych i składowych, zatem po 30·6 kop. za stopień wiadrowy odebranego, rektyfikowanego spirytusu.

Zapasy spirytusu i wódki od jednego wiadra w górę, które znajdują się w dniu 1-go października 1916 r. w magazynach (hurtowniach) i u handlarzy, podlegają opłacie dodatkowej w wysokości 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r.

235.

Powołanie Związku przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki.

(Reprodukcya rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia) 26-go września 1916 r.

Nr. 107.551/F. A.

W odniesieniu do § 6. rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r., Dziennik rozporządzeń Nr. 75, dotyczącego wykonania monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy) zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na terenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z gorzelń spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w myśl §. 8. wymienionego wyżej przepisu wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w tych rafineryach, którym c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio dla rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej do czasu, w którym nastąpi ogłoszenie kontyngentu, udzielonego gorzelniom. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem i bezzwłocznie c. i k. Zarządowi wojskowemu i to: spirytus surowy po cenie 7 kop. loko stacya kolejowa, zaś spirytus rektyfikowany po cenie 8·2 kop. loko rafinerya, za stopień wiadrowy alkoholu.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend Obwodowych spis osób, zajętych przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy Obwodowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4., ustęp 1. przepisu wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organow, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. 1. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3., ustęp 1. przepisu wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym 1 kop., tytułem kosztów rafinowania za stopień wiadrowy oczyszczonego i dostawionego spitytusu.

Artykuł III.

Związek ma oddawać handlowi spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4., ustęp 2. przepisu wykonawczego po cenach, które c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3., ustęp 4. tegoż przepisu i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilości spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi.

Na 100% spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery, i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych produktów rektyfikacyjnych odbędzie się po ukończeniu kampanii (§ 8. przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy ubytek, znaleziony przy obrachunku, a przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą 34 kop. od stopnia wiadrowego alkoholu, do kasy c. i k. Komendy Obwodowej w przeciącu trzech dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle, wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% miesza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1·84; mieszanina ta, ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, z rafineryi do magazynów (hurtowni), założonych przez związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4. przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynaeh stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:	
na drewnianych naczyniach objętości 1. wiadra . . .	23 R. 50 kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	— „ 59 „
„ „ „ 1/20 „	1 „ 18 „
„ „ „ 1/4 „	5 „ 88 „
b) przy 95-stopniowej wódce:	
na drewnianych naczyniach objętości 1. wiadra . . .	44 R. 65 kop.
„ flaszkach objętości 1/40 wiadra	1 „ 12 „
„ „ „ 1/20 „	2 „ 24 „
„ „ „ 1/4 „	11 „ 17 „

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii; postępowanie Związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

Artykuł V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryj do magazynów (rozlewni) przed uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c. i k. Komendy Obwodowej opłaty w wysokości 34 kop. za każdy, wywieść się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Związek ma uskuteczniać wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., ma także na polecenie c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa c. i k. Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11, ustęp 2. rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii, nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków.

Artykuł VIII.

Związek ma przy prowadzeniu wszystkich agend dawać pewność, że istotnie rozporządzenie Najwyższego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r. i przepis wykonawczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 26-go września 1916 r. ściśle przestrzegane będą i że wszystkie ilości spirytusu i wódki, nabyte w drodze przemytnictwa lub innych oszukańczych machinacyj, dostawione będą do urzędowego zajęcia.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania wszystkich zarządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego, ma Związek dostarczyć c. i k. Wojskowemu Jeneralnemu Gubernatorstwu kaucyi w kwocie 50.000 koron i złożyć ją gotówką lub w papierach pupilarnych najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może w razie przekroczeń nakładać na Związek, względnie na te organa jego, które winę ponoszą, kary porządkowe od 10 do 1000 Rubli.

Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla c. i k. Zarządu Wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni przynależnem gospodarstwem rolnem i innym majątkiem, w stosunku do wywiezionego z przedsiębiorstwa swego spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, względnie po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r. o ile Związek do tego dnia zaprowadzi wszystkie urządzenia, potrzebne do wykonania monopolu.

W razie nie dotrzymania tego termina nakłada się na Związek karę w kwocie 100 Rubli za każdy dzień opóznienia, o ile Związek nie udowodni, że niedotrzymanie terminu powstało bez jego winy.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie następującej za stopień wiadrowy alkoholu:

a) za spirytus surowy w rafineryi . . . . . 7 kop.

b) za spirytus rafinowany w rafineryi . . . . . 8·2 „

Do zbycia spirytusu lub wódki, znajdujących się w magazynach (rozlewniach), koncesyonowanym sprzedawcom, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie zniesienia c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów sptrytusu i wódki.

236.

Postanowienia, dotyczące uiszczenia opłaty dodatkowej z powodu wykonania monopolu spirytusu i wódki (§ 11. przepisu wykonawczego z 26-go września 1916 r.).

Artykuł I.

Przedmiot opłaty dodatkowej.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w magazynach (hurtowniach, składach) i u handlarzy (łącznie z szynkami), które przeszły do wolnego obrotu z przeznaczeniem na sprzedaż, podlegają opłacie dodatkowej po 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Artykuł II.

Uwolnienie z pod opłaty dodatkowej.

Opłacie dodatkowej nie podlegają wszystkie ilości przetworów ze spirytusu i wódki: a) wprowadzone z Monarchii austro-węgierskiej, a wyjęte z pod monopolu (§ 1. przepisu wykonawczego), dalej b) nabyte przez c. i. k. Zarząd Wojskowy, jak również c) będące własnością gospodarstw domowych, a nie przeznaczone do sprzedaży, dalej d) znajdujące się w magazynach i u handlarzy poniżej jednego wiadra absolutnego alkoholu.

Artykuł III.

Oznajmienie.

Osoby, posiadające zapasy przetworów ze spirytusu lub wódki, które podlegają opłacie dodatkowej według Art I., mają zgłosić w przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej najpóźniej do 6-go października 1916 r. pisemnie na trzech egzemplarzach ilość i tęgość, tudzież miejscowość i miejsce przechowania zapasów, według stanu z dnia 1-go października 1916 r.

Organ skarbowy ma zbadać ścisłość dat doręczonego oznajmienia i potwierdzić na wszystkich trzech egzemplarzach dzień doręczenia. Oznajmienia skrobane, poprawiane lub niekompletne należy odrzucić.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Artykuł IV.

Zbadanie ilości i tęgości.

Ilość przetworów spirytusu lub wódki, będących w zapasie, ustala się według rzeczywistej pojemności poszczególnych naczyń, a przy naczyniach niepełnych przez obliczenie kubiczne.

Przy naczyniach tej samej wielkości oznacza się zawartość jednego naczynia z każdej wielkości; obliczanie ilości następuje potem rachunkowo przez pomnożenie zawartości przez ilość naczyń.

Tęgość przetworów ze spirytusu i wódki, podlegających oznajmieniu, oblicza się na podstawie następujących liczb przeciętnych:

1.	dla spirytusu . , . . .	90	stopni	alkoholu
2.	„ esencyj spirytusowych . . .	70	„	„
3.	„ rumu, koniaku, śliwowicy, wódki francuskiej	60	„	„
4.	„ zwykłej wodki do picia i dla innych przyrządzanych, jednak nie słodzonych wódek	50	„	„
5.	„ likieru, rosolisu i innych wódek słodzonych	35	„	„

Artykuł V.

Załatwienie oznajmienia.

Na podstawie oznajmienia następuje urzędowe zbadanie ilości i tęgości zapasów spirytusu i wódki, po myśli Art. IV.

Ilości spirytusu i wódki, sprzedane od dnia 1-go października 1916 r., dolicza się do zapasów urzędownie zbadanych, natomiast pobrane z Zarządu monopolowego od tychże odejmuje. Wynik urzędowego zbadania i przypadającą opłatę dodatkową wpisuje się w równem brzmieniu do trzech egzemplarzy oznajmienia.

Strona jest obowiązana uiścić wymierzoną opłatę dodatkową w kasie przynależnej c. i k. Komendy obwodowej w przeciągu dni ośmiu i ma przedłożyć przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej egzemplarz oznajmienia, zaopatrzony datami zapłaty i przechować tenże do końca listopada 1916 r.

C. i k. Komenda posterunku Straży Skarbowej ma zaopatrzyć obydwa zatrzymane egzemplarze oznajmień datami zapłaty i przedłożyć po jednym egzemplarzu tychże za imiennym spisem przynależnej c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej do 24-go października 1916 r., natomiast pozostawić u siebie trzecie egzemplarze oznajmień dla celów kontroli i dozoru zapłaty ewentualnych załegłości.

Artykuł VI.

Transport.

Przetwory ze spirytusu i wódki, będące w transporcie w czasie poboru opłaty dodatkowej, ma

odbiorca po przybyciu ich na miejsce przeznaczenia zgłosić przepisowo najpóźniej do dni trzech w odnośnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej i zapłacić przypadającą opłatę dodatkową. Do tych transportów odnoszą się również postanowienia Art. V.

Art. VII.

Prawo kontroli.

Osoby, podlegające opłacie dodatkowej, mają obowiązek wykazywania po koniec listopada 1916 r. poboru swoich zapasów spirytusu i wódki i znajdują się w tym względzie pod kontrolą skarbową przez powyższy okres czasu.

Artykuł VIII.

Postanowienie karne.

Jeżeli zaniedbano przepisowego złożenia zapasu spirytusu lub wódki, posiadanego w dniu 1-go października 1916 r., albo jeżeli ilość oznajmiona była mniejszą o 10% od znalezionej, wymierza c. i k. Komenda obwodowa karę w wysokości dwu- do czterokrotnej ukróconej opłaty dodatkowej, a zapasy niezgłoszone do dnia 6-go października 1916 r. ogłasza się za przepadłe. — W razie nieuiszczenia opłaty dodatkowej należy zawiesić odpowiednią karę aresztu.

Zapasy spirytusu lub wódki przepisowo zgłoszone — o ile są przedmiotem skarbowego monopolu sprzedaży napojów — można sprzedawać do włącznie 15-go października 1916 r. na podstawie dotychczasowych koncesyj bez umyślnego upoważnienia.

F. A. Nr. 3888/16.

237.

Zgaśnięcie dotychczasowych koncesyi na handel i wyszynk wódki i spirytusu.

Niniejszem zawiadamia się, że zapasy spirytusu i wódek w handlach i szynkach mogą być sprzedawane na podstawie dotychczasowych koncesyi jeszcze **tylko do dnia 31. października 1916**—dotychczasowe zaś koncesye na hurtowne handle tracą swą moc bezwarunkowo **z dniem 15. października,** a w miejsce ich wchodzą zamianowani przez związek przedsiębiorców gorzelnianych kierownicy magazynów monopolowych.

Od dnia 1. listopada 1916 tylko na podstawie nowo uzyskanych koncesyi wolno będzie prowadzić wyszynk trunków spirytusowych jak i handel napojami spirytusowymi.

238.

Przyjmowanie i pobory ochotników przy c. i k. Straży skarbowej.

C. i k. Naczelna Komenda Armii reskryptem M. V. P. Op. Nr. 66. 390/16 zezwoliła na dalsze przyjmowanie zgłaszających się dobrowolnie mieszkańców obszaru okupowanego do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzedniem odbyciu kursu przy c. i k. Komendzie straży skarbowej Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie.

Warunki do przyjęcia zgłaszających się są obok fizycznego uzdolnienia następujące:

a) zupełnie poprawne władanie językiem polskim w słowie i piśmie; (władający nadto językiem niemieckim mają pierszeństwo),

b) odpowiedni do stanowiska służbowego stopień inteligencyi;
c) bez zarzutu dotychczasowy przebieg życia,
d) wiek od powyżej 18 — do najwyżej 32 lat,
e) ciepły koc, dobre ciepłe ubranie, również obuwie i bielizna,
f) nakoniec zobowiązanie się zapomocą własnoręcznie napisanego i podpisanego rewersu do służby najmniej dwuletniej i poddania się przez ten czas wszelkim, obowiązującym straż skarbową dyscyplinarnym i karno-sądowym przepisom.

Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może jednak przyjętego wydalić ze służby każdego czasu bez podania powodów.

Małoletni mają się wykazać pisemnem, a potwierdzonem przez Zwierzchność gminną zezwoleniem ojca (opiekuna).

Przyjęci otrzymują tytułem wynagrodzenia:

1)	etapowe (obecnie dziennnie)	3,90 K.
2)	żołd —' dziennie	2,74 „
3)	dodatek polowy „	1,20 „

Przy czynnościach poza siedzibą urzędową nie będzie się jednak przyznawać im połowy dodatkowego etapowego.

Ponadto otrzymują oni odzież, a mianowicie: 1 płaszcz, 1 bluzę, 1 spodnie, 1 czapkę i 1 parę trzewików.

Pisemne podania łącznie z potrzebnymi dokumentami oryginalnymi należy osobiście wnosić do c. i k. Komendy obwodowej.

R E V E R S.

Ich verpflichte mich hiemit im Aushilfsdienste bei der Finanzwache des k. u. k. Okkupationsgebietes Polens mindestens 2 Jahre ununterbrochen zu dienen, sowie alle Befehle und Anordnungen zu befolgen und unterwerfe mich auf die Dauer dieses Dienstes allen, die k. u. k. Finanzwache bindenden disziplinar- und strafgerichtlichen Bestimmungen.

Gegen eine vorzeitige seitens des k. u. k. Militärgeneralgouvernements eventuell verfügte Diensteseenthebung steht mir kein Recht zu, irgend welche Einwendung oder Ersatzansprüche zu erheben.

REWERS.

Zobowiązuję się służyć pomocniczo przy straży skarbowej c. i k. okupowanego obszaru Polski nieprzerwanie przynajmniej przez 2 lata, jak również wykonywać wszelkie rozkazy i zarządzenia i poddaję się na czas tejże służby wszystkim c. i k. straż skarbową obowiązującym przepisom dyscyplinarnym i karno - sądowym.

Przeciw ewentualnie zarządzonemu przez c. i k. Wojskowe Generalne Gubernatorstwo uwolnieniu mnie przed czasem ze służby nie przysługuje mi prawo wniesienia odwołania, ani żądania odszkodowania.

D a t u m :

Unterschrift : | Podpis :

2 Zeugen : | 2 świadków :

F. A. Nr. 3657/16.

239.

Nierzetelna manipulacya.

Zdarzyły się wypadki, że instytucye pożyczkowe udzielały pożyczek w walucie koronowej i w tejże walucie je wypłacały, wciągając je natomiast do swych ksiąg w walucie rublowej (n. p. 200 K.=100 Rb.) i żądając potem od dłużników zwrotu również w tej walucie.

Według str. 1243, 1395, 1902 ust. cyw. należy zwracać pożyczkę w tej walucie, w jakiej została ona udzieloną.

Do zwrócenia jej w innej walucie nie może być dłużnik zmuszony i ma prawo użyć pomocy

sądowej przeciw takiemu nieprawnemu żądaniu.

Ostrzega się zatem Zarząd i zwraca uwagę, że w razie nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia Komenda obwodowa wstrzyma czynności odnośnej instytucyi.

240.

F. A. Nr. 3554/16.

Nowe wyroby tytoniowe.

Dotychczas ukazały się w publicznej sprzedaży następujące wyroby tytoniowe zagranicznego pochodzenia jakoteż z lubelskiej fabryki tytoniu i jako pochodzące z c. i k. magazynów tytoniowych dopuszczone zostały do ogólnej sprzedaży:

L. p.	NAZWA WYROBÓW	Cena w drobnej sprzedaży w Król. Pol. za 1 sztukę.	
		K	h
	Niemieckie papierosy:		
1	„Rittmeister“ z ustnikiem kartonowym albo ze złotą obwódką . .		6
2	„Reichsadler“ . , , ...		7
3	„Kaiser Dubec“ . . . . . :		8
4	„Okassa Zarotto“ z ustnikiem kartonowym w pudełkach kartonowych bez banderoli		$3^{1}/_{2}$
	Duńskie papierosy:		
1	„Diplomat“		8
2	„Cairo“		8
3	„Nobel“		4
	Holenderskie papierosy:		
1	„Tekla“ . . . , . .		5
2	„Vilja“ . . . . , . .		5
	Szwajcarskie papierosy:		
1	„Maryland“ bez ustnika		2
2	„Tanin $1^{1}/_{2}$“ bez ustnika , ...		$2^{1}/_{2}$
	Bułgarskie papierosy:		
1	Bułgarskie I Sorty bez ustnika ze złotym drukiem . . .		6
2	Bułgarskie II Sorty bez ustnika z czarnym drukiem . . .		4
	Bułgarski tytoń:		
1	Bułgarski I Sorty w kartonach po 100 gr. . . .	3	60
2	Bułgarski II Sorty w paczkach po 20 gr.		50
	Tutejszo-krajowe papierosy z Lubelskiej fabryki tytoniu:		
1	„Lublin I Sorty“ z ustnikiem z niebieskim drukiem . . .		5
2	„Lublin II Sorty“ z ustnikiem z czerwonym drukiem . . .		$3^{1}/_{2}$
	(obie sorty w kartonach po 100 sztuk).		

241.

M. G. G. Nr. 18023.
F. A. Nr. 3552. /16.

Kurs zamiany rubla.

Od 1. września 1916 wynosi 1 Rubel w srebrze, niklu, bronzie lub papierze 2 Korony 75 halerzy względnie 1 Marką 90 fen.

242.

Reprodukcya rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 20. września 1916. Nr. 69.

o podwyższeniu należytości pocztowych.

§ 1.

Od 1. października 1916 począwszy ustanawia się należytości pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarem okupacyjnym w Serbii, Albanii, Czarnogórą, Austryą, Węgrami i Bośnią i Hercegowiną jak następuje:

1. Listy:

Za list do 2 g . . . . 15 h
za każdych dalszych 20 g . . . . 5 h

2. Karty korespondencyjne:

Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:

a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z wydrukowanym znakiem pocztowym . . . . 8 h
b) za inne karty . . . . 10 h

3. Druki:

Za każdych 50 g (najwyższa waga 2 kg) . . . . . 3 h

4. Próbki towarowe:

Za każdych 50 g (najwyższa waga 350 g) . . . . . 5 h
najmniej jednak . . . . 10 h

5. Przesyłki mięszane (składające się z druków i próbek towarowych):

Za każdych 50 g (najwyższa waga 2 kg) . . . . . 5 h
najmniej jednak . . . . 10 h

6. Należytość wpisowa:

Dla każdej przesyłki 25

7. Listy wartościowe:

a) należytość jak za list polecony o równej wadze;
b) należytość wartościowa;

za każdych 300 K podanej wartości lub początkowej części tejże . . . 10 h
całkowita należytość za list wartościowy wynosi jednak na.mniej . . . 60 h

8. Pakiety:

do 5 kg . . . . 80 h

9. Przekazy pocztowe:

Należytość składa się:

a) z należytości zasadniczej . . . . 15 h
za każdy przekaz,

b) z należytości wartościowej . . . . 5 h
za każdych 50 K lub początkowej części tychże.

10. Pakiety obciążone zaliczką:

Należytości przy nadaniu:

a) należytość jak za przesyłkę równorzędną bez zaliczki;
b) należytość za okazanie . . . . 10 h

Należytości w razie wykupna zaliczki:

Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należytość przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej.

11. Należytość awizacyjna:

Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu 5 h

12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów:

Należytość wynosi . . . . 25 h
Należytość tę należy uiścić przz doręczeniu zawiadomienia.

13. Za upoważnienie wypłaty:

z powodu zaginięcia przekazu i t. p.
Należytość wynosi . . . . 25 h
którą uiścić należy przy zgłoszeniu zaginięcia lub t. p.

14. Za dochodzenie o należytem doręczaniu przesyłki za rewersem . . 25 h
Należytość tę należy uiścić w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.

15. Należytość cłowa:

za oclenie przez pocztę:
za każdy pakiet . . . . 25 h
za każdą przesyłkę poczty listowej . . . . . . 5 h

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacyach na wstępie wymienionych każdocześnie są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem obowiązują te same należytości.

Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem wynosi . . . . 25 h
za każdych 50 K lub początkowej części tychże.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

SPRAWY WETERYNARYJNE.

243.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

(Reprodukcya rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 18. czerwca 1916 r.).

Na mocy § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam jak następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, koza, świnia, każdy koń, osioł i muł bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;

b) na rzeź;

c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;

d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2.

Pojedyncze paszporty bydlęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1. należy wystawić w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, gdy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy, albo świnie), które zakupione zostały na rzeź, i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie) względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, sporządzonych według dołączonego wzoru (załącznik 1), które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądanie zwierząt przed wystawianiem paszportu.

Wystawianie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia (załącznik 2). Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiednego paszportu.

§ 7.

Paszportu nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzecia objawy jakiejś zarazy;

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącem obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis „Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin“, zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawką, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwlerzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe

należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przeez 8 dni, licząc od daty wystawienin paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza mylki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. — W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsca stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazana, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K.; dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązanym

jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód, ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców, ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 grzywną do 2,000 K. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

§ 16.

Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w miejsce dotychczasowych zarządzeń ogłoszonych w Dzienniku urzęd. Nr. 3, poz. 45 z r. 1916.

244.

MGG. H. Nr. 101.301
E. Nr. 25372/16

Fuszerka weterynarska.

Z uwagi na zaszły wypadek leczenia konia chorego na nosaciznę przez znachora podaje się do przestrzegania, co następuje:

W myśl § 220 rosyjskiej ustawy sanitarnej (wydanie ostatnie) nie wolno nikomu bez odpowiedniego świadectwa wykonywać jakichkolwiek zabiegów lekarskich, temsamem i weterynaryjnych. Przekroczenia tych postanowień ustawowych podpadają pod orzecznictwo sądów karnych.

Austryacka ustawa o chorobach stadnych zawiera analogiczne przepisy w §§ 29 i 64.

Ponieważ wskutek leczenia chorych zwierząt przez fuszerów choroby stadne nie mogą być celowo zwalczane, nakazuje się Wójtom i c. i k. Posterunkom żandarmeryi, aby w przyszłości o wszystkich wypadkach fuszerki weterynarskiej doszłych do ich wiadomości zrobili doniesienie do c. i k. Komendy obwodowej celem wdrożenia postępowania karnosądowego.

SPRAWY SĄDOWE.

245.

Ogłaszanie obwieszczeń sądowych.

(Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatora wojskowego w Polsce z dnia 7-go sierpnia 1916 r.)

Na podstawie § 15. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 9-go maja 1916 r„ Dz. rozp. Nr. 58, rozporządzam:

§ 1.

Obwieszczenia sądowe będą zamieszczane w osobnym dodatku do Dziennika rozporządzeń c. i k. Jenerał Gubernatorstwa. Każdy egzemplarz dodatku będzie bezpłatnie przesyłany tym sądom, których obwieszczenia w nim są zawarte. (Art. 291, 292 ust. post. sąd.).

§ 2.

Opłata za jednorazowe zamieszczenie i za każde powtórzenie wynosi 4 korony. Sąd może złączyć kilka wypadków jednakich w jednem obwieszczeniu wspólnem. W takim razie zmniejsza się opłata na 2 korony od poszczególnej sprawy i za jednorazowe ogłoszenie.

Opłatę należy przesłać naprzód równocześnie z treścią ogłoszenia do drukarni c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa, wymieniając, ile razy obwieszczenie ma być zamieszczone. Zamieszczenie nastąpi dopiero po złożeniu opłaty. Jeżeli sąd odwoła wczas żądanie zamieszczenia, złożona kwota lub odpowiednia jej część zostanie zwrócona.

§ 3.

Obwieszczenie należy układać możliwie zwięźle.

Sądy pokoju przesyłają obwieszczenia za pośrednictwem przełożonego sądu obwodowego (trybunału). Ten zaś winien zbadać, czy postępowanie edyktalne może być wdrożone w myśl § 15. ust. 2 powołanego rozporządzenia, oraz treść obwieszczenia, które w miarę potrzeby należy skrócić i poprawić.

§ 4.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

246.

Wyroki.

1.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 21. sierpnia 1916 L. cz. K. $\frac{63}{100}$/16 zostali zasądzeni na karę śmierci przez rozstrzelanie Franciszek Gładecki i Józef Remboch, obydwaj urodzeni i przynależni do Michałowa, gmina Góry, obwód Pińczów, za zbrodnię kradzieży z §§ 457, 459, 462 c, 469 u. w. k.

Tę karę śmierci zamienił c. i k. Komendant obwodu Pińczowa w uznaniu wielu ważnych okoliczności łagodzących Franciszkowi Gładeckiemu na 7mioletnie, zaś Józefowi Rembochowi na 5-cioletnie ciężkie więzienie z ustawowemi obostrzeniami.

2.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 31. sierpnia 1916 L. cz. K. $\frac{85}{107}$/16 został zasądzony na karę śmierci przzez rozstrzelanie Jakób Blady urodzony, przynależny i zamieszkały w Będzinie, 34 lat, liczący za zbrodnię kradzieży z §§ 457, 459, 461: c, 469, u. w. k.

Karę tę zmienił c. i k. Komendant obwodu w drodze łaski na 10-cioletnie ciężkie więzienie z ustawowemi obostrzeniami.

3.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 31. sierpnia 1916 L. cz. K. $\frac{85}{110}$/16 zostali zasądzeni:

a) Leib Kupczyk, urodzony w Łabędziu, gmina Sancygniów, a zamieszkały w Woli Knyszyńskiej tejże gminy, lat 27 liczący, za zbrodnię kradzieży z §§ 457, 459, 461 : c, 469 u. w. k. tudzież za zbrodnię współudziału w kradzieży z §§ 477 i 488 a, b, u. w. k. na 6-cioletnie ciężkie i obostrzone więzienie.

b) Boruch Kupczyk, ojciec poprzedniego, urodzony w Będzinie, a w Woli Knyszyńskiej, gmina Sancygniów, zamieszkały, lat 48 liczący i

c) Wawrzyniec Pieczyrak z Woli Knyszyńskiej, lat 28 liczący, obwinieni za zbrodnię uczestnictwa w kradzieży z §§ 478 i 478 a, b, w. u. k. na karę więzienia po 8 miesięcy.

d) Fuel Weintraub urodzony i zamieszkały w Książu wielkim, obwód Miechów, lat 48 tudzież,

e) Alta Kupczyk, urodzona w Łabędziu, gmina Sancygniów, obwód Pińczów, w Woli Knyszyńskiej zamieszkała, lat 18 licząca, za zbrodnię współuczestnictwa kradzieży z §§ 477, 478 a, b, u. w. k. na karę więzienia ad d) przez przeciąg 3-ch lat, zaś ad e) przez przeciąg 6-ciu miesięcy.

4.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 14. września 1916 L. cz. K. 92/16 został szeregowiec Wilhelm Kuczyński za zbrodnię kradzieży z §§ 456, 459, i 465: u. w. k. na 4 miesiące więzienia zasądzony.

5.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 4. września 1916, L. cz. K. 92/16 został szeregowiec Jan Głuch za zbrodnię dezercyi po myśli §§ 183 i 193: a, u. w. k. i porzucenia przydzielonych mu mundurów wojskowych według §§ 296: f i 288 u. w. k. na karę śmierci przez rozstrzelanie zasądzony.

Powyższa kara śmierci została przez c. i k. Komendanta obwodu zamieniona w drodze łaski na 5-cio letnie więzienie.

6.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu w Pińczowie z dnia 4. września 1916 L. cz. 118/16, zostali Stanisław Michalski i Józef Darowski za zbrodnię udziału w kradzieży z §§ 477 i 478: a, b, na karę więzienia po 5 miesięcy zasądzeni.

7.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 4. września 1916 L. cz. K. 138/16, szeregowiec Wojciech Kitka za zbrodnię dezercyi po myśli § 183 i 193: a, u. w. k. i porzucenia przydzielonych mu mundurów wojskowych według §§ 286: f i 288 u. w. k. na karę śmierci przez rozstrzelanie zasądzony.

Powyższa kara śmierci została przez c. i k. Komendanta obwodu zamieniona w drodze łaski na 5-cio letnie więzienie z ustawowemi obostrzeniami.

8.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 21. września 1916, L. cz. K. 154/16 zastał skazany na 3 miesięczne więzienie Stanisław Mirek, urodzony i przynależny do Rosiejowa, gmina Drożejowice, lat 19 liczący, za zbrodnię niedozwolonego posiadania broni według § 2 rozp. N. K. A. z dnia 8. marca 1916, dz. rozp. Nr. 51. XVI u.

9.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 31. sierpnia 1916

L. cz. K. 157/18/16 skazany został na karę trzyletniego więzienia z ustawowemi obostrzeniami Stanisław Gach gospodarz w Busku, za zbrodnię współuczestnictwa w kradzieży z §§ 477, 478 a, b, u. w. k.

10.

Prawocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 4. września 1916, L. cz. K 120/16 zostali mieszkańcy wsi Plechów, gmina Dobiesławice, Józef Wojtasik na trzymiesięczną, Michał Kowalski na czteromiesięczną, zaś Stanisław Kowalski na jednomiesięczną karę więzienia z ustawowemi obostrzeniami zasądzeni, a to za zbrodnię współuczestnictwa w kradzieży po myśli §§ 477 i 478 a, b, u. w. k.

11.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 25. września 1916, L. cz. K. 166/16 został Jan Sperka z Dziewięczyc za zbrodnię nieprawnego posiadania broni z § 2 rozp. N. W. A. na 3 miesiące więzienia z ustawowemi obostrzeniami zasądzony.

12.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 20. września 1916, L. cz. K. 166/16 został Józef Łukowski za zbrodnię niedozwolonego posiadania broni z § 2 rozp. N. W. Armii i występek z § 599 u. w. k. przeciw bezpieczeństwu życia na karę przez przeciąg 7 miesięcy zasądzony

13.

Prawomocnym wyrokiem c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie z dnia 21. września 1916, L. cz. K. 169/16 zostały:

a) Agnieszka Durkiewicz z Brześcia za zbrodnię gwałtu publicznego z § 569 u. w. k. jak również za występek z § 569 u. w. k. na karę więzienia przez 6 miesięcy.

b) Łucya Stachurek z Brześcia za występek przeciw publicznym zakładom według § 571 u. w. k. na 14 dni aresztu garnizonowego zasądzone.

K. 145/16.

247.

Pisma wywiadowcze.

I.

Dnia 6. sierpnia 1916 skradziono żołnierzowi pospolitego ruszenia Józefowi Pista 1/496 kompanii etapowej pospolitego ruszenia w gotówce kwotę 150 K., składająca się z 2 banknotów po 50 K., z 2 po 20 K. i 1—10 K.

Banknoty te właściciel poznaczył w ten sposób, że z cyfr zera ołówkiem atramentowym na poprzek poprzekreślał (n. p. 5¯θ-, 2 -θ-¯, 1 -θ-).

Dnia 4. sierpnia 1916 znowu skradziono Józefowi Antoszowi tej samej kompanii gotówkę 24 K. i 2 po 2 K., tudzież ołówek i obsadkę gumową wartości 46 h. Te banknoty nie były znaczone.

Sprawców dotychczas nie wyśledzono.

Uprasza się wszystkie Komendy, Władze i osoby, któreby się o tej kradzieży dowiedziały, a w szczególności, w których ręce takie znaczone banknoty się dostały, o doniesienie o tem tutejszemu Sądowi wojskowemu i odesłanie ewentualnie otrzymanych banknotów z wymienieniem poprzedniego właściciela.

2.

K. 159/16.

Dnia 18. sierpnia 1916 został Franciszek Mucha, z Byczowa, gmina Chroberz, przez nieznajomego sprawcę obrabowany, a mianowicie zrabowano mu: 4 banknoty po 25 rubli, reszta zaś po 3, 5 i 10 rubli w banknotach i 1 banknot na 100 Kor., tudzież weksel na 100 rubli wystawiony na imię Michała Muchy. Sprawca był wysoki, miał jasne włosy, twarz podłużną, oczy siwe, krótki, jasny wąs, czarno ubrany, kapelusz czarny, nosił czarno-żółtą opaskę na rękawie, uzbrojony był w rewolwer i liczył około lat 25.

Wszyscy, którzy mogą dać pewne wyjaśnienia w powyższej sprawie, zechcą donieść o tem c. i k. Sądowi wojskowemu w Pińczowie.

3.

K. 168/16.

W nocy z dnia 25. sierpnia 1916 skradli nieznajomi sprawcy Icykowi Jägerowi w Wiślicy przez włamanie się do sklepu znaczną ilość rozmaitego materyału łokciowego w wartości 4137 K. 76 h. tudzież gotówkę 19 K. 25 h.

Sprawcy powyższej kradzieży dotychczas nie zostali wyśledzeni. Do podważenia kamienia w celu włamania się do sklepu służył bagnet rosyjski, który znaleziono na miejscu czynu.

Uprasza się wszystkie Komendy i organa bezpieczeństwa, aby za sprawcami powyższej kradzieży pilnie śledziły, w razie przydybania przyaresztowały i c. i k. Sądowi wojskowemu odstawiły.

4.

W nocy na 11. września 1916 skradli nieznajomi sprawcy z niezamkniętej stajni Zofii Maj w Mysławczycach, gmina Kościelec, obwód Pińczów, klacz mającą $2^1/_2$ lat, brunatną grzywę, ogon czarny; wartości 1375 K. Klacz ta miała na lewej części piersi i na lewem podudziu blizny.

Ślady prowadziły w kierunku Kościelca.

Narzędzi włamania nie znaleziono.

Uprasza się wszystkie Komendy i organa bezpieczeństwa, ażeby za domniemanymi sprawcami pilnie śledziły, tychże w razie przydybania aresztowały, zaś klacz skonfiskowały i do c. i k. Sądu wojskowego w Pińczowie odstawiły, gdzie sprawa pod L. cz. K. 182/16 się prowadzi.

5.

Odwołanie listu gończego.

Ogłoszony list gończy w Dzienniku urzędowym Nr. 5 za Stanisławem Górakiem odwołuje się z powodu przyłapania tegoż.

Poszukiwanie właściciela zbłąkanej krowy.

W miesiącu listopadzie r. 1914 przyłapał wójt gminy Jakób Koziński zbłąkaną krowę, war-

tości około 60 rubli we wsi Boszczynek, obwód Pińczów.

Krowa ta znajduje się w przechowaniu administracyi dóbr w Kazimierzy wielkiej. Właściciel tej krowy jest dotychczas nieznany.

Jeżeli w przeciągu jednomiesięcznego czasokresu nikt nie zgłosi swych roszczeń, krowę tę odda się po myśli § 406 w. pr. k. cywilnemu sądowi karnemu do dalszego kompetentnego zarządzenia.

Cesarski i królewski Komendant Obwodu:

ZYGMUNT Grzymała DOBIECKI, Pułkownik, w. r.

Druk. I. Rapoporta, w Pińczowie.

Załącznik A.

C. i. k. skarbowa sprzedaż spirytusu

w okupowanem terytoryum

Polski.

Spirytus $\frac{95^0}{50^0}$

..........wiadra, cena .... R. .... Kop.

cena naczynia .... „ .... „

Razem .... „ .... „

(Stampilia)

C. i k.

Magazyn

spirytusu

No.

w ....

C. i k. skarbowa sprzedaż trunków na terytoryum okup. w Polsce

Herb

Państwa

jak wyżej

Magazyn No.

Liczba protokołu ....

Juxt paszportu zwierzęcego.

Niniejszem zaświadcza się, że niżej opisane zwierzę (ta) prowadzone na targ (chów, rzeź) do ....

przez .... jest (są) własnością

.... ze wsi ....

gminy .... obwodu ....

Opis zwierzęcia (zwierząt).

1. Ogólna ilość zwierząt i gatunek ....
2. Płeć ....
3. Maść ....
4. Wiek ....
5. Znaki szczegółowe ....

Wystawiono dnia .... 191....

Podpis wystawiającego:

....

PASZPORT ZWIERZĘCY C. i k. JEN. GUB. LUBLIN.

Liczba protokołu .... **Miejscowość** ....

Gmina ....

Obwód ....

Paszport zwierzęcy.

Niniejszem zaświadcza się, że niżej opisane zwierzę (ta) prowadzone na targ (chów, rzeź) do .... przez .... jest (są) własnością .... ze wsi .... gminy .... obwodu .... że jest (są) niepodejrzane ze względu na choroby zaraźliwe, że pochodzi (ą) z miejscowości i zagrody, w której nie panuje i nie panowała żadna zaraza między tego rodzaju zwierzętami w przepisanym czasokresie i że wolno je wyprowadzić z dotychczasowego miejsca pobytu.

Opis zwierzęcia (zwierząt).

1. Ogólna ilość zwierząt i gatunek ....

2. Płeć ....

3 Maść ....

4. Wiek ....

5. Znaki szczegółowe ....

Paszort ten wydano dnia .... 191...

i ważny jest na 8 dni, licząc dzień wystawienia za pierwszy.

Pieczęć urzędowa
z nazwą miejscowości.

Podpis wydającego paszport:

....

Czytaj na odwrotnej stronie paszportu!

Jeżeli zwierzę zostanie sprzedane, należy wypełnić i podpisać poniższą klauzulę:
Potwierdza się, że zwierzę (ta) opisane w tym paszporcie kupił ....

....

od ....

na targu (w domu) w miejscowości ....

i prowadzi na chów (na rzeź) do ....

.... dnia .... 191......

Pieczęć urzędowa. Komisya targowa (wystawiający paszport):

....

UWAGA:

1. Opłata za wystawienie pojedynczego paszportu dla konia, osła, muła, buhaju, wołu, krowy, jałówki i świni wynosi 50 h., a dla cielęcia, owcy lub kozy 20 h.
2. Za paszport zbiorowy bez względu na ilość sztuk 2 K.
3. Za napisanie i potwierdzenie klauzuli sprzedaży zwierzęcia należy opłacać od sztuki konia, osła, muła, buhaja, wołu, krowy, jałówki i świni po 20 h.; od cielęcia, owcy, kozy i prosięcia cyckowego po 10 h.
4. **Pobieranie wyższych należytości jest surowo zakazanem.**
5. **Ilość zwierząt i daty należy pisać liczbami i słowami.**
6. **Robienie jakichkolwiek poprawek na paszporcie w rubrykach 1, 2, 3, 4 i 5 jest surowo zakazanem.**
7. Zbyteczne wyrazy tak w paszporcie jak klauzuli dla zwierząt sprzedanych należy wykreślić.
8. **Niedokładność w opisie i mylne podanie ilości zwierząt oraz brak paszportu pociągnie za sobą zatrzymanie zwierzęcia (ąt) i surowe kary.**

Zawiadomienie.

Żegluga na Wiśle.

C. i k. Zarząd obrotu towarowego w Krakowie podaje do wiadomości, że firma Buszczyński & Burtan w Krakowie otrzymała wyłączne prawo żeglugi na Wiśle. Firma ta rozporządza wielu galarami i łodziami motorowemi i podejmuje się także jako firma transportowa przewozu przesyłek prywatnych.

Zwraca się więc uwagę pp. właścicieli ziemskich, przemysłowców i kupców tut. obwodu na tę tanią i korzystną drogę wodną.